

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБСЛУГОВУВАННЯ ОЗБРОЄННЯ В УМОВАХ ІНТЕНСИВНИХ БОЙОВИХ ДІЙ (НА ПРИКЛАДІ РОСІЙСЬКО- УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ)

Інтенсивні бойові дії в сучасних війнах висувають надзвичайно високі вимоги до системи технічного обслуговування і ремонту озброєння. Російсько-українська війна стала прикладом конфлікту, у якому темпи зношування техніки та протяжність фронту зумовили принципову необхідність швидкої адаптації традиційних підходів до обслуговування озброєння, перетворивши його в один із ключових чинників збереження боєздатності українських підрозділів. У цих умовах система технічного обслуговування змушена працювати в умовах постійної загрози вогневого ураження, складної логістики, різноманітності озброєння та необхідності максимально скорочувати час простою техніки.

Теоретичні засади обслуговування озброєння в умовах бойових дій передбачають поєднання планово-попереджувальних заходів, оперативного польового ремонту та глибшого відновлення на стаціонарних ремонтних базах. У бойових умовах ці процеси скорочуються до першочергових процедур — оцінки бойового пошкодження, евакуації техніки та її швидкого відновлення навіть у неповному обсязі, якщо це дозволяє повернути зразок до виконання бойових завдань.

Українська система обслуговування озброєння сформована за трирівневою моделлю, що включає роботу екіпажів та підрозділів, ремонтно-відновлювальних підрозділів бригад і з'єднань та спеціалізованих підприємств оборонно-промислового комплексу. У сучасних умовах саме перший та другий рівні відіграють визначальну роль, адже здійснюють щоденне технічне обслуговування стрілецької зброї, артилерійських систем, бронетехніки та безпілотних комплексів.

Особливий виклик для України становлять удари противника по ремонтній інфраструктурі та складах запасних частин. Це змушує українську сторону розосереджувати ремонтні потужності, маскувати їх та створювати мобільні ремонтні майстерні, які здатні працювати поблизу лінії фронту та оперативно повертати техніку до строю.

Серйозною проблемою залишається різнорідність озброєння. Одночасне застосування радянських та західних зразків створює значні труднощі у забезпеченні ЗІП, інструментів та навчанні персоналу. Це вимагає поступової стандартизації процедур і уніфікації платформ.

Частина західного озброєння потребує ремонту за кордоном, що спричиняє логістичні витрати та затримки. Україна поступово рухається до створення власних центрів ремонту західних систем озброєння, що є одним із ключових напрямів оборонного розвитку.

Система технічного обслуговування в Україні удосконалюється шляхом розгортання мобільних ремонтних підрозділів, цифровізації обліку стану техніки, прогнозування відмов та вдосконалення процедур швидкого ремонту.

Список використаних джерел:

1. Smal, T., & Szukalski, M. (2013). Nature and principles of maintenance system during combat operations. *Journal of Science of the Military Academy of Land Forces*, Nr 2 (168).
2. Sampir, O. (2021). Improved methods for assessing the system of weapons and military equipment recovery. *Social Development and Security*, 11(5).
3. Yemanov, V., Sporyshev, K., & Shapovalov, O. (2022). Problems of informatization of maintenance and repair processes. *Collection of Scientific Works of the National Academy of the National Guard of Ukraine*.